

7. prikaati aloitti toimintansa kiintäsiipillä Lj-2-kuljetuskoneilla. Vuonna 1955 se sai ensimmäiset helikopterinsa, Mi-4:t ja Mi-6:t. Niitä seurasivat Mi-8:t vuonna 1970 ja Mi-26:t vuonna 1986. Vuonna 1991 yksikön helikoptereita käytettiin Tšernobylin ydintuotannon kakkosreaktorissa sattuneen pään sammuttamiseen. Monet sen miehistöstä menestyivät vaarallisessa työssä. Vuosina 1996–1997 yksikön Mi-8:t, Mi-24:t ja Mi-26:t toimivat Zagrebissa ja Kroatian osana Ukrainan panostusta YK:n rauhan-

turvaoperaatioon. Myöhemmin osa Mi-8- ja Mi-24-helikoptereista siirrettiin Itä-Sloveniaan. Vuosina 1999–2001 yksikön Mi-8:t toimivat myös Kosovossa.

Vuoteen 1989 saakka Novi Kalvinin oli sijoitettuna myös yksi Su-25 Frogfoot-rykmentti. Se siirrettiin tukikohtaan Garnista, Afganistanista Neuvostoliiton vetäytymisen yhteydessä. Aiemmin kentällä oli toiminnat 7. prikaatin lisäksi myös kaksi muuta helikopterirykmenttiä. Niiden jälleini

kentällä on 89 kopteria, vaikka prikaatin virallinen vahvuus on vain 48 helkoa.

Monipuolinen kalusto ja kokenut henkilöstö

Vaikka prikaati ei olekaan täysin toimintakykyinen, sen kokoonpano on monipuolisuudessaan edustava: sen vahvuuteen kuuluu kuusi Mi-24V:tä, 15 tykkiasetuksella varustettua Mi-24P:tä (Hind F), kolme suojeliet-

Beitsemän prikaati käyttää myös kolmea Mi-24VP:tä. VP eli Hindin viimeinen tuotantoversio, jota rakennettiin vain 25 kappaletta.

Lähes kaikki Ukrainan raskaita Mi-26 Haho -kuljetushelikoptereita operoi 7. prikaatin 1. laivue. Erinnomaisesti joukkojen ja apuneuvojen kuljetukseen sopivia Hajoja on käytetty vaikeaksi maastolluina myös YK:n rauhanturvaoperaatioissa.

Ukrainan armeijan ilmavoimien rungon muodostaa Mi-8 Hipien ja Mi-24 Hindien laivasto, jota on organisatiosuhteiden myötä kasvitettu kovalla kädellä. Näin on pyritty säästämään rahaa jäljellä jättyneen kaluston modernisoinnin.